

[Thorndahl]

efter stk. 6, der jo alene omhandler nykloakerede områder, ligesom skal være udtryk for, at man ønsker det supplerende retsbeskyttelseshensyn tilgodeset ved at give muligheden efter stk. 6, så har det noget at gøre med den økonomiske side af indgrebet, og den økonomiske side ved et indgreb eller en planbeslutning efter § 21 vil i en række tilfælde for nykloakerede områder være af langt mindre økonomisk betydning, end den vil være ved en omfattende omkloakering i allerede kloakerede områder. Der vil typisk kunne være tale om 2 eller 3 gange så store beløb, som de pågældende lodsejere skal kunne bære ved omkloakering, men her har de ikke nogen indsigelsesadgang efter § 21, stk. 6, og det er simpelt hen ulogisk og usammenhængende, sådan som § 21, stk. 6, er skruet sammen.

Begrundelsen for, at vi stiller ændringsforslaget nu, er simpelt hen, at ministeren ikke bare tilnærmelsesvis på nogen logisk eller rimelig måde har kunnet argumentere for den mærkelige konstruktion, der ligger i stk. 6. Derfor forslaget, hr. minister!

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 12 stemte for, 106 imod; 22 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 12 stemte for, 107 imod; 22 stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Thorndahl (FP):

Der er langt imellem, at jeg finder det rigtigt og hensigtsmæssigt at udarbejde et betækningsbidrag som det, der fremgår af den foreliggende tillægsbetænkning. At der er andre, der har været lige så forundrede over miljøministeren og miljøministeriet, som jeg har været det i denne sag, fremgår bl.a. af ankechef i miljøankenævnet Johan Gardes

meget læseværdige artikel i Juristen den 5. marts. Jeg synes, det er en fremragende illustration af problemet, ikke mindst – det er måske lidt vanskeligt at dokumentere – ved det, der står mellem linjerne i denne artikel. Der er mange afsnit i artiklen, der virkelig karakteriserer det grundlag, ministeren har givet udvalget at arbejde på, og jeg skal citere et par enkelte afsnit fra den – de fremgår af betænkningen:

»En væsentlig årsag er dog sikkert også, at bemærkningerne til lovforslaget er yderst kortfattede og ganske uigennemskuelige for den ikke på forhånd kyndige læser. Der foreslås i virkeligheden en ret betydelig flytning af indflydelse fra amtskommunerne til primærkommunerne, men dette er det svært at få fat på ved én gennemlæsning, ligesom det er svært at se, om det overhovedet er med rette, der jævnføres med kommuneplanlovens styringssystem. Kommuneplanlovens bestemmelser om kommuneplanlægning handler om den sammenfattende planlægning. Kan (bør) der overhovedet jævnføres herfra til en sektor, der som spildevandsområdet handler om væsentlige naturinteresser?«

Og videre:

»Er den angivne begrundelse for lovforslaget dækkende (rigtig og tilstrækkelig)?

Begrundelsen virker meget lidt overbevisende, først og fremmest fordi der allerede i dag er koordination med den sammenfattende planlægning, jfr. lovændringen i 1975. . . .«

De bemærkninger, som ankechefen har gjort, er vel det nærmeste, en embedsmand kan komme – uden direkte at sige det – i retning af at udtrykke, at der her er tale om, at der er sket en vildledning af folketinget.

Jeg vil også gerne for mit vedkommende som medlem af folketingets miljøudvalg sige, at jeg føler mig utryg ved de oplysninger og det materiale, der kommer fra ministeriet, og jeg er ganske enig med forhenværende folketingsmedlem Svend Haugaard i hans karakteristik, da han for 4 år siden meget stærkt tilkendegav, at han tvivlede på, at miljøstyrelsen var egnet til at være vejleder for folketingets miljøudvalg, en bedømmelse, som efter min opfattelse – også med baggrund i det, som vi har oplevet her i de seneste måneder – bestemt er lige så aktuel i dag, som da den blev fremsat for 4 år siden.